

**STANOWISKO OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI ZAWODÓW ZAUFANIA
PUBLICZNEGO - SAMORZĄDNA RZECZYPOSPOLITA
ŁÓDŹ DNIA 29 WRZEŚNIA 2007 ROKU**

16 lipca 2007 r. łódzkie samorządy zawodów zaufania publicznego, a 12 września 2007 r. prezesi krajowych organów tych samorządów, zajęli stanowiska wobec bezprecedensowych zachowań władzy wykonawczej, zmierzających do pozbawienia fundamentalnych uprawnień do samodzielnego zarządzania ich sprawami, wykreowanych i zagwarantowanych przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej. Wezwały Rząd i Parlament do zaniechania działań godzących w zasadę samorządności wyrażoną wprost w art. 17 i Preambule Konstytucji.

Samorządy zawodów zaufania publicznego wezwały Rząd do poszanowania zasady trójpodziału władz i zaniechania jej naruszania poprzez podejmowane działania zmierzające do podporządkowania sobie władzy sądowniczej, i ubezwłasnowolnienia prokuratury.

Odnosząc się do tego wezwania, Rząd ustami swego rzecznika zbagatelizował wagę zjawiska, określając je mianem inicjatywy lokalnej.

Władza wykonawcza, nie chce i nie zamierza rozmawiać z przedstawicielami 600 – tysięcznej rzeszy, wykształconych i świadomych sensu demokracji, obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujących zawody zaufania publicznego.

Jej przedstawiciele w miejsce dyskursu publicznego nad rzeczywistymi problemami społecznymi i poszukiwania rozwiązań, stosują metodę nadużyć propagandowych, dyskredytując w oczach społeczeństwa osoby wykonujące zawody zaufania publicznego. Czynią to zarówno w sferze agresji na płaszczyźnie języka, w którym przedstawiciele rządu porównują samorządowe instytucje konstytucyjne do „worka kamieni” czy też określają je mianem „pewnej społecznej anomalii”, oraz poprzez propagandowo -medialne wykorzystywanie aparatu przemocy.

Co do wypowiedzi dotyczących samorządności obejmujących zwroty o konieczności wyrzucenia tego „worka kamieni” przypominamy, iż ani demokracji ani leżących u jej podstaw instytucji ustrojowych na śmietnik historii wyrzucić się nie da.

Władza wykonawcza nie chce i nie zamierza liczyć się z opiniami autorytetów, nie będących członkami samorządów, zarówno krajowych jak i zagranicznych, jak chociażby Instytutu Praw Człowieka Międzynarodowego Stowarzyszenia Prawników (IBAHRI), Rady Adwokatów i Stowarzyszeń Prawniczych Europy (CCBE), Krajowej Rady Sądownictwa, Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, którzy z niepokojem wypowiadają się na temat narastającego zagrożenia praworządności w Polsce z powodu promowania ustawodawstwa, które podważa aktualne gwarancje niezawisłości sądownictwa i niezależność zawodów zaufania publicznego.

W celu osiągnięcia doraźnych celów politycznych władza wykonawcza dąży do destabilizacji obowiązującego ładu prawnego. Czyni to bez przeprowadzenia dogłębnych analiz problemów, które rzekomo zamierza rozwiązać, manifestując przy tym lekceważenie umotywowanych racji zawodów zaufania publicznego. Traktuje uprawnienia wynikające z demokratycznego wyboru partii ją wspierającej, jako prawo do zawłaszczenia Państwa przy wykorzystaniu siły wynikającej z samego sprawowania władzy.

Pozoruje zmiany systemu opieki zdrowotnej, czy też modyfikacji wynagrodzeń w służbie zdrowia, zmierzające jedynie do załagodzenia konfliktów społecznych wybuchających na tle wyraźnie już nabrzmiałego problemu społecznego, jakim jest system opieki zdrowotnej.

Władza unika poważnej debaty z udziałem przedstawicieli samorządów zaufania publicznego, budując przy pomocy płytkiej i doraźnej propagandy nieprawdziwe wyobrażenia społeczne o ich funkcji i działaniach. Wszystko to czyni w sytuacji gdy zawody zaufania publicznego same podejmują wyzwania czasu w

pełnieniu swych funkcji publicznych, zgodnie ze sztuką oraz zasadami etyki i deontologii, wyrażając w ten sposób troskę o dobro publiczne.

Jeśli działania Rządu nie stanowią jedynie pustych deklaracji obliczonych na poparcie wyborcze społeczeństwa, wobec którego - wbrew twierdzeniom władzy - zawody zaufania publicznego w istocie pełnią rolę służebną, odpowie On na niniejsze stanowisko z powagą i szacunkiem, na który zasługujemy zarówno my jak i obywatele.

Apelujemy o poszanowanie fundamentalnej dla demokratycznego państwa prawa zasady, że samorządność zawodów zaufania publicznego stanowi konstytucyjną podstawę praworządności, która, w interesie demokracji musi być chroniona przez wszystkie rządy spełniające standardy Unii Europejskiej, w interesie obrony praw i wolności obywateli.

Przypominamy, iż polski ustawodawca wybrał model zdecentralizowanego Państwa obywatelskiego, którego odzwierciedleniem jest m.in. koncepcja samorządów zrzeszających zawody zaufania publicznego. „Piecza”, jaka sprawują te samorządy nad należytym wykonywaniem zawodu zaufania publicznego jest:

- a) sposobem realizacji zasady pomocniczości, zawartej wprost w Preambule do Konstytucji;
- b) wyrazem demokratycznego państwa prawnego, które zgodnie z Preambułą do Konstytucji opiera się na zasadzie pomocniczości.

Ta piecza jest, więc zarówno naszym prawem jak i obowiązkiem, a naruszanie naszego prawa do sprawowania pieczy stanowi działanie naruszające konstytucyjne podstawy porządku prawnego.

Praworządność (rządy prawa) i subsydiarność są w polskim modelu konstytucyjnym nierozdzielalne, stanowiąc elementy demokratycznego państwa prawnego.

W demokratycznym państwie prawnym poszczególne jego elementy nawzajem się równoważą- dotyczy to nie tylko trzech podstawowych segmentów władzy państwowej, ale także takich instytucji, którym ustawodawca powierzył określone funkcje publiczne nie zaliczając ich jednakże do żadnej z władz. Dzięki temu władza wykonawcza nie może uzyskać nadmiernej przewagi nad innymi organami władzy publicznej, a także nad instytucjami samorządowymi. Należy to postrzegać jako przejaw zasady powściągliwości władz, zgodnie, z którą współdziałanie niezależnych podmiotów sprawujących władztwo publiczne jest pojmowane jako hamulce władzy publicznej.

Konsekwencją takiego modelowania instytucji ustrojowych jest unikanie koncentracji władzy w państwie. Proces ten dotyczy także wymiaru sprawiedliwości, czego przykładem jest powoływanie sędziów przez Prezydenta, ale na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, do której Minister Sprawiedliwości deleguje jedynie przedstawicieli.

Apelujemy także o zaprzestanie blokowania możliwości nadania formy ustawowej samorządom zawodowym zawodów uznanych przez Trybunał Konstytucyjny jako zawody zaufania publicznego. Wymaga tego norma art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, a także istota i funkcja tego zawodu w zakresie pełnienia funkcji publicznej.

Sygnatariusze: przedstawiciele Izby Adwokackiej, Izby Aptekarskiej, Izby Architektów, Izby Biegłych Rewidentów, Izby Diagnostów Laboratoryjnych, Izby Doradców Podatkowych, Izby Inżynierów Budownictwa, Izby Komorniczej, Izby Lekarskiej, Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Izby Notarialnej, Izby Pielęgniarek i Położnych, Komitetu Organizacyjnego Izby Psychologów, Izby Radców Prawnych, Izby Rzeczników Patentowych, Izby Urbanistów.